

Velkoborské noviny

Velký Bor, Jetenovice, Slivonice

duben, květen 2025

Slovo pana starosty...

Vážení spoluobčané,

vítám Vás u jarního vydání Velkoborských novin. Pranostika „březen, za kamna vlezem, dubem, ještě tam budu“ platí odedávna. Počasí je jako na houpačce. Chvilku je hezky, pak je zase zima a pořád dokola. Prostě aprílové počasí. Vzpomeňme na loňský rok, když veškeré rozkvetlé stromy v dubnu zmrzly a bylo po úrodě. Ovocnáři utrpěli obrovské finanční škody.

V sobotu 22. února proběhl ve Velkém Boru masopustní průvod. Poděkování patří nejen těm, kteří se průvodu zúčastnili, ale i těm, kteří průvod masek přivítali ve svých domovech.

V pátek 7. března proběhla oslava MDŽ. Jsem rád, že se schází stále více žen a mohou si popovídat v hezkém prostředí.

V sobotu 8. března se hráli ochotníci z Bolešin v kulturním domě veršovanou, velmi vtipnou „Pohádku o podivném království“. Velmi mě mrzí, že přišlo málo diváků.

V sobotu 22. března se uskutečnila beseda s cestovatelem Luďkem Štěchem, tentokrát o Yelowstonském parku. Vyprávění a obrázky byly úžasné, a už nyní se těšíme na další besedu.

V sobotu 5. dubna proběhla akce „Uklidme Česko“. Jako tradičně se sešla parta velkoborských lidí, kterým není lhostejný nepořádek kolem silnic a odpočívadel. Opět bylo sesbíráno mnoho odpadků, které byly zlikvidovány v rámci svozu komunálního odpadu.

Na zelený **čtvrtek, 17. dubna od 19:30 hodin**, sehraji ochotníci z Břežan **divadelní komedii „Sukničkář“**. Přijďte se pobavit do kulturního domu ve Velkém Boru. V pátek je státní svátek.

V sobotu 26. dubna od 14 hodin se uskuteční **protest proti hlubinnému úložišti jaderného odpadu**. Naše lokalita „Březový potok“ je jednou ze čtyř, kde je uvažováno o umístění této megalomanské stavby, kde by bylo navždy, bez možnosti vyjmutí, ukládáno vyhořelé jaderné palivo z elektráren. Sejdeme se ve 14 hodin před Velkoborskou hospodou. Po cca hodinovém protestu se přemístíme do sálu KD, kde se dozvíte nové informace o vyhledávání místa pro úložiště, dostanete kávu a koláček k zakousnutí zdarma. Následně zahraje kapela Řepík band.

Ve středu 30. dubna budou ve všech vsích vztyčeny **májky**. Hlavně dbejte na bezpečnost při této práci, ať nedojde k úrazu a užijte si hezký večer nebo celou noc u ohně při hlídání májky.

V pondělí 5. května v rámci oslav **osvobození republiky**, navštíví kolona dobových vozidel americké armády naši obec v čase **15:00 – 15:45 hodin**.

V sobotu 17. května se uskuteční **sběr velkoobjemového a nebezpečného odpadu**. Ve **Velkém Boru 9-10 hodin**, v **Jetenovicích 10-11 hodin** a ve **Slivonicích 11:30-12 hodin**. Odpad přivezte na určená místa v určenou dobu, odpad bude roztríděn a uložen do nákladních vozů.

Děkuji všem, kteří bez váhání ochotně pomáhají při zajišťování různých akcí a úklidu obcí. Přeji Vám vše dobré a ať Vás život baví.

**V sobotu 17. května se uskuteční sběr velkoobjemového a nebezpečného odpadu.
Ve Velkém Boru 9-10 hodin, v Jetenovicích 10-11 hodin
a ve Slivonicích 11:30-12 hodin.**

oslavenci v květnu

91 let	Sládek Jaroslav	Jetenovice
93 let	Kolářová Božena	Velký Bor
84 let	Pouska Jan	Velký Bor
80 let	Šmrha Václav	Velký Bor
70 let	Pavlas Josef	Velký Bor

oslavenci v červnu

80 let	Pihera Karel	Jetenovice
80 let	Šebová Jaroslava	Velký Bor
60 let	Pavelec Jiří	Velký Bor

Oslavencům přejeme hodně štěstí a zdraví.

Důležité informace:

Coop Velký Bor

Pondělí	7:00 - 12:00
Úterý	7:00 - 11:30 12:00 - 14:30
Středa	7:00 - 11:30 12:00 - 15:00
Čtvrtek	7:00 - 11:30 12:00 - 14:30
Pátek	7:00 - 11:30 12:00 - 16:00
Sobota	Zavřeno

Pošta partner:

18. 4.	Zavřeno
21. 4.	Zavřeno
23. 4.	13:00 - 15:00

Velikonoční prodejní doba:

16. 4.	7:00 - 11:00 12:00 - 15:00
17. 4.	7:00 - 11:30 12:00 - 14:30
18. 4.	7:00 - 14:00
19. 4.	Zavřeno
21. 4.	Zavřeno

**Přijďte se vyfotit
s naším zajíčkem**

Za zaslání Vaší fotografie budeme rádi.

VOD

Velký Bor

Milí spoluobčané, žádáme vás, abyste nechodili do areálu družstva VOD Velký Bor z důvodu ochrany našeho stáda skotu. Jak všichni víte, v sousedních státech se objevila velmi nebezpečná nákaza - kulhavka a slintavka, proto chceme chránit náš chov.

Děkujeme za pochopení.

Žákyně SŠ Horažďovice Diana Böhmová

1. místo na cukrářské soutěži Písecké dortování.

Na soutěži Písecké dortování jsem soutěžila s **pistáciovou roládou**, která obsahovala pistáciovou šlehanou ganáž a jako vklad malinový gel, a s **pavlovou** s kokosovou šlehanou ganází a jablečným vkladem s yzuz. Pod vedením paní učitelky Kubaňové, které moc děkuji za věnovaný čas, jsem se ve škole připravovala cca dva měsíce. I díky pečlivé přípravě jsem na soutěži pracovala v klidu a dezerty jsem měla hotové hodinu před určeným limitem (který byl pět hodin). V současnosti se připravuji na soutěž Horažďovický větrník, která proběhne 15. dubna v Horažďovicích a které se zúčastní školy mj. i z Prahy. Kromě toho se připravuji na přijímací zkoušky na nástavbu.

Gratulujeme k úspěchu a držíme pěsti!!!

Masopust Velký Bor

Zamyšlení

P. Stanislava Bušty

Zprávu o vydání tohoto čísla Velkoborských novin jsem dostal v pondělí 31. března, s datem uzávěrky v sobotu 7. dubna. Následná neděle 13. dubna je Květná neděle a po ní tzv. Svatý týden, který vrcholí dny Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílá sobota a letos 20. dubna neděle, Boží hod, Slavnost Zmrtvýchvstání Páně, hlavní svátek velikonoční. Tedy budou Velikonoce. A tak toto číslo Velkoborských novin by bylo možno nazvat „Velikonočním“. Velikonoce se v církvi římsko katolické slaví po prvním jarním úplňku. Datum slavení určuje vatikánská hvězdárna a toto „církevní“ datum přebírá i „civilní sféra“. A tak vzhledem k tomu, že čas slavení velikonočních svátků vychází z náboženské oblasti, dovolil bych si v tomto „velikonočním“ čísle našich novin zmínit i něco náboženského, nejen tedy jen světského, materiálního, konzumního, ale také i duchovního.

Dovolil bych si uvést něco málo z úvodníku pana šéfredaktora Karla Bártý v jarním vydání Rozhledu: *„Začínající jaro je určitě doba, kterou bychom mohli využít k budování nových sídel, nových záhonků, zahrad a rekonstrukcí bytů... Nezapomínejme v tomto období i na budování naší nehmotné části života, naší duchovní stránky. Podle čínských filosofů jen člověk, který má obě stránky správně vyvážené, duchovní i materiální, může být spokojený, může prožívat chvíle štěstí a naplnění.*

Smutné je, že náš současný svět nás odvádí od naší duchovní stránky a podporuje všemi možnými prostředky jen stránku materiální. Člověk by měl být natolik moudrý, aby si tento stav uvědomoval a alespoň se pokoušel bojovat s nadvládou materiálna a posiloval duchovno. Stačí jen si najít chvíli klidu pro sebe, využít ji na čtení hezké knížky, na poslech klasické hudby, nebo jen vypnout a relaxovat a nechat vystoupit z podvědomí myšlenky, které nás první napadnou.

V takových chvílích si možná také odpovíte na otázky, zda drogy a alkohol řeší vaše problémy a nebo je dělají ještě horší, nebo zda, když se kvůli něčemu rozčílíte, problém se vyřeší a nebo zůstává? Když zůstává, proč se rozčilovat a škodit si tak svému zdraví? Nasloucháte často názorům cizích lidí, nebo dáte i na vlastní úsudek? Znájí vás snad ostatní lidé lépe, než znáte sami sebe, své myšlenky, svoji vůli? To jsou otázky, o kterých je dobré čas od času přemýšlet, třeba jen proto, abychom zůstali sami sebou a nestali se loutkou někoho jiného. Stává se to dost často. Jen si připomeňme, jak často podléháme různým pravdám, které se na nás valí ze všech stran, aby se zanedlouho ukázalo, že pravdami nebyly. Proto buďme opatrní při přijímání cizích názorů a hledejme vlastní hodnocení a úsudky na základě vlastních zkušeností a znalostí, ale nikdy jen

na základě jednoho (jednostranného) zdroje informací.“

Při čtení řádek pana šéfredaktora Bártý o pravdách a nepravdách jsem si připomněl píseň Ó, Pane náš, kterou napsal Pavel Krejča, text Eduard Krečmar, zpívala Věra Martinová a kterou jsem slyšel v různých provedeníh různých zpěváků a souborů. Letos ji do svého programu zařadil i náš Pěvecký sbor Velkobor. První sloka začíná slovy: *„Kde kdo říkal, že nejsi, nejvíc ti, co lhali nám, proto vyslyš mé prosby navzdory mým pochybám. I když dnes málo věřím, neumím Otče náš, dojdou-li ke Tvým dveřím, otevři, Pane náš.“* Takovým oslovením začíná i jedna z nejstarších modliteb. Již skoro 2 000 let ji mnozí s vírou říkali a dodnes říkají: Otče náš, jenž jsi...

Když už jsem u těch citací, přidal bych ještě jednu krátkou z Katolického týdeníku, z čísla 8 letošního roku (na týden od 11. - 17. února): S příslibem vytvořit úřady proti „diskriminaci a pronásledování křesťanů“ v USA a postavit se „protikřesťanským předsudkům“ vystoupil americký prezident Donald Trump 6. 2. 2025 na tradiční Národní modlitební snídani ve Washingtonu. „Je nejvyšší čas, že!“ zdůvodnil prezident Trump své rozhodnutí. Výroční akce, která se koná od roku 1953 a hostí ji členové amerického Kongresu, se účastní vždy přes 3 000 lidí včetně významných hostů z celého světa. Trump se při této příležitosti ohlédl za pokusem o atentát na něj v Pensylvánii během kampaně, z něhož vyvázl nezraněný a po kterém se v něm podle jeho slov „něco změnilo“. „Cítím se ještě silnější. V Boha jsem věřil, ale teď to cítím mnohem silněji,“ zdůraznil prezident, který se označuje za křesťana bez konkrétní denominace. „Opravdu si myslím, že bez náboženství, bez víry nemůžete být šťastní. Vraťme Boha do našich životů,“ prohlásil Trump.

Ve slovech pana šéfredaktora Bártý, ani ve slovech pana prezidenta Trumpa není nic nového. Panna Marie již víc jak 200 let vyzývá lidstvo, aby se vrátilo zpátky k Bohu, k víře v Boha a respektování Božích přikázání, zákonů. Tak třeba v Paříži v roce 1830 Panna Maria, Matka Boží a Matka lidí naléhavě upozorňuje: „Moje děti, nabíráte špatný směr! Odvracíte se od Boha, ke světu, k tělu – odvracíte se od hodnot duchovních k hodnotám materiálním – místo toho, abyste sloužili Bohu, sloužíte světu, sloužíte svému tělu. Ano, Panna Maria ví, že průmyslovou revolucí, poroste blahobyť lidí a začne sílit konzumní smýšelní. V La Salletě v roce 1946 pláče, ví, kam lidé dojdou, pokud včas nezmění směr, zaměření svého života. V Lurdech (1858) se vši naléhavosti třikrát vyzývá: Pokání, pokání, pokání. Je to výzva, ke změně smýšlení, ke změně směru, zaměření života. A ve Fatimě (1917) zaznívá ultimátum: Buď změníte směr, a nebo jdete do zkázy. Od roku 1981, již 44 let vyzývá k míru, jako jedinné možnosti záchrany. Tak uvidíme, co a jak bude.

A jeví se to jako velice prosté a jednoduché: cestou k míru je láska. Nenávist, to dá rozum, jaksi k míru nevede, ta vede spíše k opaku míru, nenávist ta k válce lidi, lidstvo dovede. A tak se jeví jako jednoduchá prostá pravda, že „jen s láskou má svět naději“. A je dobré připomenout, že jsou tři, které spolu tvoří jeden

nedílný celek: víra, naděje, láska! A to mnozí ví a na připomínku toho nosí na krku – mnohdy ze zlata, a třeba i na zlatém řetízku – jejich symboly: křížek, kotvu, srdce! Kéž to, co vyjadřují, vstoupí do našich myslí, do našich myšlenek a hlavně skutků! A bude dobře! Jinak ... ?!

Stanislav Bušta

Sbor Velkobor

Milí přátelé a příznivci VELKOBORU, vážení čtenáři! Velikonoční svátky už jsou za dveřmi a my se chystáme na nedělní mši svatou 20. dubna v 11:00 h oslavit vzkříšení našeho Pána a zveme i vás. Po svátcích nás čeká ještě mše svatá v kostele na Zelené Hoře, kde je 1. května sraz motorkářů a od 15:00 h požehnání a mše, kterou budeme doprovázet svým zpěvem. A v tomto zvláštním místě spjatém s historií PTP a tzv. Černými barony budeme mít i koncert při příležitosti letošní Noci kostelů 23. května od 18:00 h. O týden později, 31. května, vás zveme na další Májový podvečer nejen

duchovní hudby a zpěvu do našeho kostelíka sv. Jana Křtitele, kde bude naším hostem kytarista chorvatského původu, učitel hudby Ozren Mutak. Po sedmi letech, kdy byl naším hostem Lubomír Brabec, se vracíme ke kytarovému koncertu a doufáme ve vaši podporu a přízeň. Další akcí bude náš výlet na jižní Moravu a po něm ještě naše účast na legionářské akci v Čekanicích 21. června. A tradičně nás čeká ještě pout' ve Velkém Boru 29. června na svátek sv. Jana Křtitele.

Marie Hlůžková

Ozren Mutak

rozhovor s hostem Májového podvečera duchovní hudby

Na letošním jubilejním 10. ročníku Májového podvečera duchovní hudby se posluchačům představí výborný kytarista Ozren Mutak, který pochází z Chorvatska, kde ke studiu na gymnáziu navštěvoval soukromé lekce tamních předních kytaristů Zorana Dukiče a Gorana Listeše. Následně studoval na pražské HAMU ve třídě prof. Milana Zelenky a poté ve studiu pokračoval na Vysoké hudební škole v německém Würzburgu u prof. Jürgena Rucka. V letech 2016 – 2019 studoval obor interpretace a teorie interpretace v doktorském studijním programu na Hudební akademii múzických umění v Praze.

Během hudební spolupráce s řadou renomovaných hudebníků vystupoval v pražském Rudolfinu, v Martinů sále v Praze a na řadě hudebních festivalů v Čechách i v zahraničí.

Kromě toho, že sám vystupuje, předává své zkušenosti dalším generacím hudebníků, ať už při výuce na plzeňské konzervatoři a pražské HAMU, či mistrovských kurzech v Chorvatsku, na Slovensku a v Čechách (mj. na hradě Křivoklát) a na odborných seminářích výuky kytarové hry.

**Kdy a proč jste se rozhodl věnovat se hře na kytaru?
Kde jste nacházel hudební vzory? Máte nějaké hudební předky?**

Když mi bylo sedm let, otec mě přihlásil do ZUŠ, protože jsem chtěl hrát na klavír. Jelikož na klavírním oddělení už bylo plno, byl mi nabídnut jiný nástroj – kytara. Já si dodnes říkám, že to musel být osud, protože kytaru dnes vnímám jako nejkrásnější hudební nástroj. Mým vzorem byl beze sporu prof. Goran Listeš, jeden z nejúspěšnějších renomovaných kytaristů v Chorvatsku, který mě učil a který v té době byl profesorem na hudební akademii ve Splitu. V mé rodině nikdo na žádný nástroj nehrál.

Není tajemstvím, že pocházíte z Chorvatska – jak probíhá výuka hry na kytaru tam? Existuje i v Chorvatsku systém základních uměleckých škol jako u nás?

Ano, pocházím z Chorvatska, kde taktéž existuje posloupný či návazný systém hudebního školství, který tvoří ZUŠ, hudební gymnázia a hudební akademie.

Jak jste se dostal ke studiu právě v Čechách?

Do Prahy jsem se dostal jako stipendista Chorvatského svazu Čechů. V Chorvatsku, i když to mnoho Čechů předpokládám neví, žije početná česká menšina a jelikož moje babička měla české kořeny, bylo mi umožněno po úspěšném vykonání přijímacích zkoušek studovat kytaru na HAMU v Praze. Studoval jsem ve třídě prof. Milana Zelenky, který mě toho hodně naučil a později jsem s ním vystupoval v kytarovém duu.

Seznámil byste prosím čtenáře se svým nástrojem?

Nástroj, na který hraji, postavil kytarář Petr Matoušek, který beze sporu patří mezi nejlepší české kytaráře a v roce 2023 pro mě zhotovil již druhý nástroj. Cena nástroje se pohybuje v závislosti na typu v rozmezí 120- 250 000 Kč a je to zatím nejlepší kytara, na kterou jsem hrál. Ještě takovou zajímavostí je, že kytarář Petr Matoušek kromě toho, že vyrábí vynikající nástroje, byl také mistrem Evropy a světa v paraglidingu.

K nám sice přijedete jako sólový interpret, ale vystupujete i v různých hudebních uskupeních. Dá se pro tato uskupení snadno nalézt poutavý repertoár, nebo jste museli tvořit vlastní aranže či přímo nové skladby (např. s G. Demeterovou a M. Táborským ve společném projektu „Paganini – Bůh nebo ďábel?“)

V některých případech jsem nucen vytvořit vlastní úpravy skladeb, ale konkrétně s Gabrielou Demeterovou a Miroslavem Táborským v projektu „Paganini – Bůh nebo ďábel?“ jsme používali již vydané originální noty N. Paganiniho.

Jaký repertoár máte nejraději coby interpret? A už víte, co zahrajete velkoborským posluchačům?

Musím se přiznat, že zbožňuji barokní hudbu, u které mě fascinuje její nadčasovost, a to především skladatele J. S. Bacha, J. A. Losyho a D. Scarlattiho. Kromě jmenovaných barokních skladatelů na velkoborském koncertě taktéž zazní hudba romantická a hudba španělských a jihoamerických autorů.

Co si naopak rád poslechnete ve volném čase?

Pokud mám nějaký volný čas, což je u mě raritou, rád poslouchám loutnovou hudbu z období renesance a baroka. Ovšem nebráním se poslechu i jiných žánrů a stylů.

V současnosti vyučujete na konzervatoři v Plzni a na HAMU v Praze. Vracíte se stále do rodného Chorvatska?

Každé léto pravidelně pobývám u moře na ostrově poblíž města Zadar. V minulém roce jsem taktéž natáčel pro chorvatskou televizi, vedl mistrovské kurzy a koncertoval v několika chorvatských městech.

Pokud byste měl srovnat život v Chorvatsku a u nás, v čem se naše země a národy nejvíc liší?

Na rozdíl od České republiky není Chorvatsko tak hustě osídlené, tím pádem je snazší tam najít nedotknutou přírodu. Češi jsou dle mého názoru více pracovití a tvořiví, v Chorvatsku je na všechno vždy času dost. Na druhou stranu se v Chorvatsku lidé více potkávají a sociální život je bohatší. U obou zemí je jednoznačně cítit, v Chorvatsku speciálně v jeho kontinentální části, určité dědictví společného Rakousko-Uherského státu.

Chorvatsko je oblíbenou turistickou destinací spousty z nás. Jsou nějaká místa, která nejsou turisticky tolik navštěvovaná, ale Vy byste je k návštěvě doporučil?

Češi převážně navštěvují chorvatské pobřeží a pokud v tomto kontextu mohu něco doporučit, tak to jsou ostrovy, především Vis a Silba, kde není moc turistů. Často se zapomíná na kontinentální část Chorvatska, ve které kromě hlavního města Záhřebu můžu doporučit barokní město Varaždin.

Jaký je Váš vztah k Plzeňskému kraji? Znáte oblast Horažďovicka?

Oblast Horažďovicka bohužel neznám. V Plzni, v hlavním městě Plzeňského kraje, každý týden vyučuji na konzervatoři. Na tomto městě se mi líbí bohatý kulturní život a příjemná atmosféra.

Děkujeme Vám za rozhovor a 31. května se na Vás ve velkoborském kostele sv. Jana Křtitele budeme těšit!

Jana Brůžková

SDH

Jetenovice

Milí spoluobčané,
jaro je v plném proudu a naši hasiči a hasičky připravili 8. března vepřové hody. Letos nám během nich zahrál na kytaru náš nový spoluobčan Jaroslav Matějka. Počasí nám velice přálo a lidí přišla spousta. Na vepřové hody přišli i občané z Velkého Boru a jsme moc rádi, že i přespolní nám jsou nakloněni. Čeká nás příprava na hasičskou soutěž, která se letos koná ve Slatině. Připravujeme stavění máje, které bude opět na hřišti v Jetenovicích a kam jste také všichni srdečně zváni na připravené občerstvení. Za chvíli nás čekají Velikonoce a uslyšíme na návsi rachot řehtaček.

Starosta SDH Petr Makovec

Dětství na Velkém Boru

vyprávění pana Stanislava Trčky

Snem každého kluka bylo mít pistolku na poplašňáky. Nechala se koupit, ale byla neskutečně drahá. Čtyřranka 45,- Kčs, šestiranka 60,- Kčs. Sumy mimo realitu sedmiletého, vesnického kluka. Ale Jarda uměl vyrobit náhradu. Vyřezával na pásové pile svého otce pistolky krásných tvarů, kovová trubička o světlosti 6 mm, šoupátko s úderníkem tažené gumičkou a uvolňované palcem. Muselo se dodat prkénko a šestka trubka. Prkýnko nebyl problém, ale trubičku jsem hledal ve skřápech za vsí celé odpoledne. Nakonec jsem našel starý lihový vaříč a na něm kovovou trubičku, která by mohla vyhovovat. Vše jsem nechal pod kamenem u Zíkoc chalupy a za týden jsem měl dřevěnou pistolku na poplašňáky. Krabička poplašňáků stála 7,50,- Kčs, ty jsem ušetřil z darů od příbuzných na pouť a koupil mi je v Horažďovicích v prodejně „Kola a šicí stroje“ některý starší kluk přes patnáct let, který už měl občanský průkaz. Otec měl doma brokovnici, visela ve spíži na zdi a pod ní na policičce vše potřebné k výrobě nábojů. Prach, broky roznětky, zátky. Nikdy mě ani myšlenkou nenapadlo, že bych si z toho něco vzal. Pistolku měl každý kluk, ale jednoho dne přiběhl Franta Bambasoc, jehož otec byl policajt, pan vrchní, že přijeli na udání jiní policajti a budou chodit po chalupách dělat domovní prohlídky a pistolky sbírat. Hrůza. Předzvěst strašné katastrofy. U toho být nemusíme, šli jsme pryč ze vsi. Zíkáček, Honza Pouska (Barčák), Emil Šrámek (Kolísek), Franta Kaplánek a já. Prázdniny 1956, bylo mi devět let. Už si nejsem jist, zda ten Franta Bambas šel taky. Došli jsme bez nálady až k Liškoc lesíku do Hajíšť a tam jsme zasedli k poli hrachu a začali trhat lusky. To byl tenkrát zakázaný polní pych, na lusky se chodilo až po setmění, ale tohle bylo za bílého dne a za chvíli už na nás hrozil od své chalupy Václav Kaplánek, tehdy tajemník MNV. Zůstali jsme v klidu, na tu dálku nás nemůže poznat. Jenže najednou se Václav odlepil od své chalupy a vydal se za námi. Ještě pár lusků a už jsme mizeli v poli žita. Pak jsme slyšeli, jak Václav obchází pole a jak mu někdo radí od Kalíšoc vršku, kde jsme. A najednou se rozhrnulo obilí a tam stál Václav Kaplánek jako bůh pomsty. A že nás vyhlásí obecním rozhlasem jako zloděje a řekl taky, kdy to bude. Honza Pouska (Barčák) to zhodnotil pragmaticky. „To je dobrý, to má táta, odpolední.“ Mě to ale zdrtilo. Jako by jedna pohroma nestačila. Ty tři dny do toho avizovaného vyhlášení našeho zločinu jsem doslova protrpěl. Hlášení se ale nekonalo, šťára po chalupách také ne. Pistolku jsem ale pečlivě ukryl a plechovou krabičku s poplašňáky zakopal do potůčku tehdy povrchové kanalizace před našimi vraty. Jako dospělý jsem tam uvolňoval proud močůvky a krabičku, na kterou jsem už dávno zapomněl, jsem tam objevil.

Uvnitř netknutá. Na jedné odstrašující výstavě SNB objevil Zíkáček své výrobky a byl na to hrozně pyšnej.

Jako předškoláka mě, když nebyla školka, matka brávala sebou do školy. Bývala tenkrát přestávka na oběd a pak třeba ještě dvě hodiny. Jarda Zíka vzal o té přestávce Holkováky na rybník Louži aby jim ukázal škeble, které Holkováci neznali. Vrátili se samozřejmě pozdě a moje matka je postavila ke stupínku na hanbu. Potíž byla, že v kapsách krátkých kalhot měli ty rybníční škeble. Ty se po chvíli otevřely a holky se začaly řehtat. Chlapci jako by se počůrali. Matka ani nic nevyšetřovala. Hned odhalila Zíkáčka. Jarda musel vzít vědro od tabule, dát do něj škeble a odnést je zpátky do Louže. Byl sledován z okna, jestli to splnil. Taky musím vzpomenout Jardovo pejska Šmudlu. Voříšek, ale šikovnej. Okolo školy, Na hradě, bylo tenkrát spousta králíků. A Šmudla je uměl lovit. Dělal se tenkrát kanalizace, stačilo Šmudlu pustit do kanálu a na druhém konci králíky chytat.

Jarda domluvil s klukama Nováků ze mlýna Barák koupi dřevěné lodičky. Chtěli za ni dvacet korun, skládalo se po pětikoruně. Ani nevím, jak ji tenkrát z Baráka přivezli. Asi na ručním vozíku. Aby do ní neteklo, byla loďka vylitá asfaltem. V létě se člověk trochu lepil, ale byla to opravdovská loď. A my mořeplavci. Pamatuji, jak jsme s Frantou Kaplánkem podnikali cesty do pravěku, do tehdy ještě velmi širokého pásu rákosu na rybníku Podkostelák. A ten rákos jsme na ní pak vozili na střechnu bungru na drahách pod rybníčkem Splav.

A pamatuji, jak jsme o tu loď přišli. Byla velká voda a nás napadlo, že pojedeme divokou vodou po potoku k Rážku. Jenže voda nám loď vytrhla a odnesla až do Babin. Asi bylo dobře, že jsme na té loďce neseseděli. Dlouho tam pak stála na rybníčku na kraji vsi a jednání s Babiňáky o vrácení byla neúspěšná. Argumentovali tím, že generace před námi je připravila o fotbalové dresy, či co, o tom jsem neměli ani tušení. Jinak měl ale Jarda s Babiňáky dobré vztahy. Pamatuji, jak jsme jednu jarní neděli, když se ještě nepáslo, šli potokem od svéradického mostu k Rážku, Jarda šel vodou a z regulovaného, ale zarostlého potoka vyhazoval cejna za cejnem. Já, Franta Kaplánek a Emil Šrámek jsme je jen dávali do kýblů. Tam jsem taky slyšel Jardu bédovat, že za chvíli začne pastva a bude svobodě. U jezu před císařskou cestou na hranici katastru už nás čekali Babiňáci. S trojzubci na štiky. Jarda už chodil do Horažďovic do měšťanky a schůzku tam domluvil. Myslím, že to bylo v roce 1956, velká voda. U můstku odkud odtéká přebytečná voda z Podkosteláku, stál porybný Holub s hákem na tyči a odstraňoval

plovoucí větve, které by mohly můstek ucpat a voda by pak šla přes silnici a do chalup u rybníka. A při téhle velké vodě se nějak dostali ven z Mlýnského rybníka u Lhoty kapři. Asi taky jalovým splavem, protože k protržení hráze rybníka nedošlo. Nicméně potok na Řečici byl plný už dost velkých ryb. To bylo něco pro kluky. Franta Kaplánek pak ve škole vyprávěl: „Já už nesmím domů přinést rybu. Nemáme mísy. Všechny jsou plné řízků.“ Vůbec jsme byli jako děti činorodí a plní nápadů. Jednou jsme se rozhodli, že postavíme vor, s kterým se budeme plavit po rybníku Podkostelák. V pasece Šrámkoc lesíka jsme začali kácet středně silné borovice a vůbec nám nevadilo, že nám nepatří. Jen se musely čerstvé pařízky pohodit zemí, aby moc nesvítily novotou. Vor jsme zbudovali, ale pak se přišlo na to, že ho nemáme jak dopravit na vodu, že se měly odnést k rybníku jednotlivé kmeny a vor sestavit až tam. Takže vor zůstal v pasece a je tam určitě dodnes Krávu musely pást skoro všechny děti. Já ne, my jsme krávu neměli a někdy mi to přišlo až líto. Dokonce otec už mi chtěl vyjednat, že budu pást krávu Štěchů nebo Kunclů, abych se necítil ošizen, ale nedošlo k tomu. Dnes říkám naštěstí. Byl jsem svobodný. Jela půl čtvrtá na Plzeň, kamarádi svlékali na rybníku Benatka plavky a nasedali na kola, aby včas vyhnali a já si mohl ještě užívat vody. A jak téměř všichni odešli, zvířený písek si sedl, voda se vyčistila a já viděl i u kaberny na dno. Tu a tam připlavalo hejno kaprů, krásná podívaná. Z kaberny jsme skákali šipky, ale porybnému Holubovi se to nelíbilo. „I kdyby tady hovno bylo, tak z něj budete skákat,” pronášel. Pak jsem musel na pastvu taky, protože tam byl zbytek kamarádů. Ve vsi nikdo nebyl. Hráli jsme karty, dudáka, zelenou sedmu, prší, vole lehni a byla tam sranda. Koncem srpna, když byla sklizená i druhá otava, se mohlo pást i na lukách, a to bylo nejlepší. Všichni se vešli na jednu louku, dělal se ohýnek a třeba jsme házeli diskem z tuřinu na dálku. Sportovalo se vůbec hodně. V zimě jakmile udržel led hned na brusle. Nesmělo se bruslit na Podkosteláku, protože by se prý vzbudily spící ryby. Ale vždy jsme tam začínali. Pamatuji se, jak jsme byli na Podkosteláku a po hrázi jel porybný Holub na motorce a hrozil. Úprk do chalup, seděl jsem u Ševerů na schodech na půdu a slyšel porybného motorku, jak

jezdil mezi chalupami a hledal nás. Pak jsme se ukázněně, na zbytek zimy, přemístili na rybníček pod Pavelců nebo na Splav. Krásné bylo, když se povedlo, že zamrzla hladina tak, že bylo vidět na dno a vodní rostliny jako v akvariu. Na Louži občas zmrzla voda tekoucí z polí a to se pak nechalo jet od polí až na rybník z vršku samospádem. A jak po prvním bruslení bolely nohy. Ale rychle to přešlo a další dny byly bez problémů a bruslilo se do tmy. Když napadl sníh, bylo povinností dostavit se na rybník s řablem nebo koštětem. Nikdo dospělý do toho nezasahoval, vše si organizovaly děti samy. Neustále jsme vyjednávali zápasy mezi vesnicemi. S Holkováky, s Jetenováky, s Třebomyslicemi. Někdy jsme i vyhráli. Pamatuji na zápas na Mlýnském rybníku ve Lhotě. Třebomyslice měly perfektní hokejisty, tam jsme neslavně podlehli. A já měl takový hlad, že jsem myslel, že nedojdu domů. Ve Lhotě nebyla hospoda, jen Sluka cestař prodával ve vile flaškové pivo. To nás tenkrát ještě nezajímalo, bylo mi dvanáct nebo třináct let, ale paní Sluková mi dala krajíc posoleného chleba a mám dojem, že jsem si na ničem víc nikdy nepochutnal. S Horažďováky jsme hráli doma, na Splavu, jenže oni měli dvě útočné řady a střídali. Tolik hráčů jsme na Boru neměli. Samozřejmě jsme prohráli. K jaru led u břehů rozmrzal a my pořád hráli. Občas ale puk zmizel ve vodě. Stál tehdy tři koruny. Dost peněz. Na výrobu hokejek měl tenkrát monopol horažďovický Sport, tak se hokejky nechaly sehnat se slevou, nebo i zadarmo. Já měl několik sezon hokejku z jednoho kusu dřeva, samorostlou. Samozřejmě jsme neměli žádné chrániče ani přilby, zvedáky byly zakázané. Ale když to někdo zvednul a další to chytl pod koleno, to byla bolest. Sáňkovalo se na hradě u školy, malý hrad, bylo tam plno. Dvoje, troje sánky za sebou, tomu jsme říkali houkačky. Svah od školy okolo kampeličky byl ve stínu, sníh tu vydržel déle. Větší svah byl z druhé strany, z velkého hradu. Tam se i lyžovalo a dole si postavili velcí kluci ze sněhu můstek, musel se ale lyžař nebo sánkař strefit mezi dva akáty na trase. Dnes už by tu sáňkovat nešlo v cestě je zahrádka. A hlavně, není sníh.

pokračování v dalším vydání novin

SDH Velký Bor

Jaro je již v plném proudu a my jsme vyrazili, jako každý rok, uklidit okolí naší obce. 5. 4. 2025 proběhla akce Uklid'me Česko. Odpadu v našem okolí je každoročně požehnaně, tak ani letošní rok nebyl výjimkou. Děkuji všem, kdo se podíleli na úklidu.

Pomalu začínáme dávat dohromady soutěžní družstva mužů a žen, která se zúčastní 17. 5. okrskové soutěže ve Slatině.

R.Štípková

Charita Horažďovice

nabízí nové odlehčovací služby

Od 1. ledna 2025 přichází Charita Horažďovice s novou službou odlehčovací péče. Tato služba je navržena tak, aby dlouhodobě pečujícím osobám poskytla potřebný čas na vyřízení osobních záležitostí, udržení se na trhu práce nebo zasloužený odpočinek. Uživatelem této služby může být dospělá osoba se zdravotním omezením, chronickým onemocněním nebo senior.

Charita Horažďovice zajišťuje základní hygienické potřeby, jako je koupel a pomoc při použití WC, pomoc při oblékání, přesunu na vozík nebo na lůžko, podání jídla a pití. Dále poskytuje pomoc při zajištění a přípravě stravy, sociálně terapeutické činnosti a zprostředkování kontaktu se společenským prostředím, například doprovod k lékaři, na orgány veřejné moci nebo instituce poskytující veřejné služby. Služba také zahrnuje pomoc při uplatňování práv a obstarávání osobních záležitostí, nácvik a upevňování motorických, psychických a sociálních schopností a podporu při zajištění chodu domácnosti.

Možná vás napadla otázka, zda je tato služba něčím odlišná od pečovatelské služby, která má v našem regionu již dlouholetou tradici. Nejvýznamnější rozdíl spočívá v možnosti poskytovat službu po delší dobu. Charitní pracovníce mohou být s klientem i několik hodin, což umožňuje obvykle pečující osobě zařídit si vše potřebné nebo si odpočinout. Na rozdíl od pečovatelské služby však není možné touto službou zajistit nákupy nebo praní prádla. Tyto činnosti obvykle zajišťuje pečující rodina nebo jiná služba.

Služba je poskytována terénně, tedy v domácnostech klientů. Místa poskytování služby zahrnují domácnosti klientů ve všech obcích v okolí Horažďovic a Nalžovských Hor. **Pracovní doba služby je od pondělí do pátku, vždy od 7:00 do 15:30 hod.**

Charita Horažďovice poskytuje odlehčovací služby prostřednictvím kvalifikovaných pracovníků. Ti při poskytování péče spolupracují s vedoucí služby, sociálním pracovníkem, pečovatelskou službou a domácí zdravotní péčí při Charitě Horažďovice. Tím se vytváří jeden celek, který klientům zajišťuje komplexní péči.

Cílovou skupinou jsou osoby od 16 let, které potřebují z důvodu věku (senioři), zdravotního postižení nebo

chronického onemocnění pomoc druhé osoby a žijí ve svém přirozeném prostředí. O tyto osoby je pravidelně pečováno jinou fyzickou osobou.

Sociální služba je poskytována a hrazena podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Charita Horažďovice se snaží zajistit, aby lidé, kteří se ocitnou v nepříznivé životní situaci, žili plnohodnotný a důstojný život a byli zapojeni do běžného života kolem sebe. Důležitá je spolupráce dalších pečujících, kterým má služba ulehčit v jejich každodenních činnostech. Díky službě má pečující možnost vyřídit si své osobní záležitosti, udržet se na trhu práce nebo si odpočinout. Odlehčovací služba umožní uživatelům prakticky zůstat v domácím prostředí tak dlouho, dokud je v možnostech pečujících osob tuto situaci zvládat.

Charita Horažďovice věří, že tato nová služba přinese mnoho pozitivního a podpoří kvalitu života všech, kteří ji využijí. Přijďte se dozvědět více a zjistit, jak Vám můžeme pomoci!

Lucie Oudová, PR pracovník Charity Horažďovice

Kontakt:

adresa: Palackého 1061, 341 01 Horažďovice

telefon: +420 376 511 867

e-mail: info@horazdovice.charita.cz

Milena Maroušková

(vedoucí pečovatelské služby)

telefon: +420 735 746 548

Bc. Michaela Florianová (sociální pracovníce)

telefon: +420 721 285 938

Pavla Brůžková, DiS. (sociální pracovníce)

telefon: +420 730 551 603

Odlehčovací služby Charity Horažďovice
Hranice ORP Horažďovice a ORP Nepomuk

Digitální honička

Videa, hry, písničky, zprávy, vtípky, srandičky, v mobilu to pořád běží stíhat se to dá jen stěží.

Jaká hrůza člověče, co když něco uteče? Budou skákat ulicí nápisy a smajlíci.

Zamávej jim, nech je jít, uživej si, že máš klid. Právý život, ten je tady, s rodinou a kamarády.

Ukázka z knihy **Je mi skvěle** autorky Ludmily Bakonyi Selingerové, která dětem hravou a laskavou formou podává různá témata a otázky, týkající se jejich duševního a fyzického zdraví, stejně jako pocitu ze života. V první knize v ČR pro dětské čtenáře na téma wellbeingu najdete vtipné říkanky s ilustracemi Anety Žabkové, diskuze, tipy, tvořivé činnosti a spoustu další inspirace. Vydalo nakladatelství Pikola.

Ludmila Bakonyi Selingerová

Duhová vajíčka, která zvládnete vyrobit pomocí ubrousku a fixy

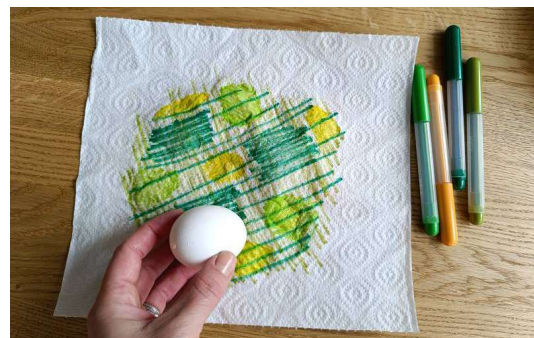
K Velikonocům neodmyslitelně patří barvení vajíček, které se v Čechách těší velké oblibě. Slovo kraslice se dokonce odvozuje od staroslovanského výrazu krasnyj či krasniti čili krásný a zdobný.

K nejoblíbenějším technikám zdobení patří vytváření ornamentů rytím či voskem, barvení potravinářskými barvivy, zdobení krajkou či nalepování samolepek.

Zvyk barvit vejce přitom není novodobou záležitostí. Podle nejstarších dochovaných záznamů se vejce barvila už ve starověkém Egyptě a Persii, a to nejprve červenou barvou, která symbolizovala Kristovu prolitou krev. Nejstarší dochovaná kraslice je podle vědců už 2 300 let stará a první historicky doložené barvení se odehrálo v roce 1290, kdy nechal král Edward I. obarvit jako dar několik set vajec na zlato.

Kromě červené barvy, byla oblíbená též žlutá či zlatavá, která měla připomínat slunce, obilí a med, a podpořit tak úrodu. K těmto dvěma základním odstínům přibývaly postupně další. Vejce se většinou barvila přírodními materiály. Potravinářská barviva se začala hojně používat až v 19. století.

Přestože v dnešní době je barvení vajíček spíše hezkou tradicí a snahou, jak vytvořit krásné dekorace, důvod barvení byl v minulosti mnohem prostší. Bílou sobotou totiž končilo dlouhé 40denní postní období, během něhož se nesmělo jíst maso, mléčné produkty ani vejce. Slepice po zimě opět plně snášely a lidé řešili problém, co s takovým množstvím vajec. Jejich uvařením získali několik dnů navíc, protože vařená vejce vydržela déle než ta čerstvá. Vařená vejce se pak obarvila načerveno kvůli snazšímu rozlišení od těch čerstvých.

Co budeme potřebovat:

Připravte si vychladlá vařená či vyfouknutá vajíčka, fixy, ubrousky, talířek a gumičku či provázek.

Do sklenice nalijte vodu a přidejte tři lžice octa.

Na kuchyňskou utěrku, ubrousek či papírový kapesníček nakreslete fixami libovolné motivy. Není důležité, co kreslíte, ale jaké barvy použijete a v jaké intenzitě.

Vajíčko následně do ubrousku pevně zabalte a na vrcholu svažte gumičkou či provázkem.

Takto obalené vajíčko ponořte do octové vody a ihned vytáhněte.

Položte na talířek a nechte důkladně vyschnout.

Vajíčko nakonec rozbalte.

17. 4.	19:30	Divadelní komedie „Sukničkář“.	Velký Bor - kulturní dům
20. 4.	11:00	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	Velký Bor - kostel
26. 4.	14:00	Protest proti hlubinnému úložišti jaderného odpadu	Velký Bor - u hospody
30. 4.		Stavění májky	
5. 5.	15:00 15:45	Oslavy osvobození republiky	Velký Bor - náves
17. 5.		Sběr velkoobjemového a nebezpečného odpadu	
31. 5.	18:00	Májový podvečer duchovní hudby	Velký Bor - kostel

B.O.S. uvádí divadelní komedii

SUKNIČKÁŘ

17.4.

VELKÝ BOR

od 19:30 hod.

 Lidé z Pošumaví za své domovy!
Zastupitelé a občané 31 vesnic a měst pořádají

**DEN PROTI
ÚLOŽIŠTI NA
HORAŽDOVICKU**

**OBČANSKÁ NESPOKOJENOST S HESLEM:
UŽ TOHO MÁME DOST A ÚLOŽIŠTĚ TADY NECHCEME!**

**VELKÝ BOR, náves
Sobota 26. dubna 2025
Protest od 14.00 hodin**

Od 15.15 hodin informace a hodnocení v KD Velký Bor.
Následuje diskuse a posezení s hudbou Řepík band.

**Přijďte vyjádřit svůj nesouhlas se záměrem politiků
a státních úředníků stavět v našem Pošumaví
gigantické úložiště vysoce radioaktivních odpadů!**

Vezměte s sebou vlajky a transparenty, díky.

**Den 26. duben je smutným datem výbuchu jaderné
elektrárny Černobyl.**

**REPUBLIKOVÁ PROTESTNÍ AKCE
S PLATFORMOU PROTI ÚLOŽIŠTI aneb OBCE A OBČANÉ HÁJÍ SVÁ PRÁVA**

**Zveme na velkoborskou náves všechny lidi, kterým záleží
na našem kraji u řeky Otavy a na budoucnosti našich dětí.**

POZVÁNKA NA KVĚTNOVOU JÍZDU OSVOBOZENÍ 2025

4. obrněná "Prácheňsko" Vás zve
po stopách XII. sboru 3. armády US

15 : 00 - 15 : 45

VELKÝ BOR 5. 5. 2025

Americká vojenská technika
z období 2. světové války.

Uzávěrka dalšího vydání novin: 7. 6. 2025

DEN PROTI ÚLOŽIŠTI NA HORAŽĎOVICKU

aneb Proč protestujeme proti vládnímu záměru umístit úložiště vysoce radioaktivních odpadů do území pod památnou Prácheň u řeky Otavy, 4/2025.

Zástupci volených samospráv a občané se přes 20 let musí nuceně zabývat problematikou úložiště. MPO a SÚRAO chystají zásah do vzácného krajinného přírodního parku „Horažďovická pahorkatina“.

Pro území našeho Horažďovicka v posledních letech nastaly tyto okolnosti s přípravou úložiště:

- Od poloviny 90. let zaměstnanci MPO potajmu uvažovali o Horažďovicku pro úložiště.
- V roce 2003 direktivní sdělení z MPO, že jedno z uvažovaných míst v ČR je zde, šlo tehdy o 6 obcí a jejich 17 vesnic.
- V roce 2020 přišlo z MPO sdělení, že tato lokalita byla určena do čtyřčlenného výběru v rámci ČR.
- V lednu 2021 ze SÚRAO oznámení dalším 4 obcím, že byly zahrnuty do lokality Březový potok.
- Nyní se zde problematika týká 10 samosprávných celků (9 obcí a 1 města) a lidí z jejich 31 sídel. Což je cca 10.000 lidí zde trvale bydlících. Plus stovky rekreačních a podnikatelských subjektů.
- Na podzim r. 2021 v koaliční smlouvě vládních stran slíbeno: "Posílíme práva dotčených obcí při případném rozhodování o umístění hlubinného úložiště. Jsme otevřeni i jiným řešením, než je konečné hlubinné úložiště v ČR". Zatím však jen opět sliby.
- Na počátku r. 2024 byl schválen v Parlamentu vládní návrh zákona o řízeních souvisejících s hlubinným úložištěm. Chybí v něm zapracování připomínek obcí o posílení práv volených samospráv, dobrovolnost a komplexnost celého procesu.
- Všechny dotčené obce společně podaly na MŽP „Připomínky k žádosti SÚRAO o stanovení průzkumného území pro zvláštní zásah do zemské kůry na lokalitě Březový potok“.
- Po celý rok 2024 se řešily protesty obcí proti povolení k průzkumům a byly podány rozklady vůči rozhodnutím MŽP o stanovení průzkumných území.
- V březnu 2025 ministr MŽP zamítl rozklad (protest) obcí a povolil zahájení průzkumů.
- V dubnu 2025 všech 10 obcí společně podalo soudní žalobu na rozhodnutí MŽP. Tak uvidíme?

Dotčené obce hlubinným úložištěm, tzv. lokalita Březový potok, a to Obce Břežany, Horažďovice, Chanovice, Kovčín, Kvášňovice, Malý Bor, Maňovice, Olšany, Pačejov a Velký Bor vyjadřují postoj: Jsme si jisti, že pokud by došlo k uzákonění souhlasu obcí s umístěním a k nastavení jasných technických a bezpečnostních pravidel a rovněž ve správné výši nastavených kompenzací, cesta k nalezení konečné lokality bude otevřená. Ostatně je to jediný možný způsob v demokratické společnosti, ke které se hlásíme. V dnešním nevýhodném postavení vůči státu není pouhý jednotlivec, ale územně samosprávné celky, které zastupují tisíce obyvatel.

V demokracii má být samozřejmostí respektování názoru dotčených obcí a lidí v místě žijících.

Příkladem jsou skandinávské země, kde jsou s přípravou úložiště nejdále. Zde je toto pravidlo používáno a došlo k vzájemné partnerské dohodě mezi státem a samosprávami. Ne, jako direktivní přístup českých vládních úřadů a řady politiků.

V přípravných dokumentacích jsou uváděny předpokládané jednotlivé součásti stavby:

-cca 306 ha hlubinného úložiště v hloubce až 1 km. Úvahy o zvětšení až na 500 ha (850 fotbalových hřišť)

- cca 20 hektarů povrchového areálu a překladiště hlubinného úložiště, plus další stavby v krajině
- dlouhodobé důlní činnosti s velkými objemy 5.500.000 m3 materiálů a skládky v okolní krajině
- hrozí zdravotní a bezpečnostní rizika pro obyvatelstvo, hrozí riziko poklesu podzemních vod atd.

Pozor, jedná se o ukládání na období sto tisíc roků, dle odborných odhadů a Atomového zákona!

Aktuální vládní studie ze série Studie ekonomických a sociodemografických přínosů a rizik HÚ ve vybraných lokalitách pro rozvoj dotčených regionů, jak byly zpracovány v rámci zakázky zadané SÚRAO hodnotí oponentní zpráva z února 2025. Cílem oponentní zprávy je vyhodnotit kvalitu a objektivitu publikovaných studií.

Z textu oponentury:

... Co ale u studie zaměřené na sociodemografické dopady zarazí čtenáře možná nejvíce, je ignorování určitých symbolických negativních dopadů, které ale mohou výrazně ovlivnit život v regionu. Když uvážíme, že výstavba HÚ je ohromný infrastrukturní projekt, který snese srovnání s velkými těžebními projekty a který má přes převážný nesouhlas obcí (mnohdy vyjádřený v místních referendech) výrazně narušit životní prostředí (může narušit podzemní vody, zatížit ovzduší dodatečnými zplodinami a dalšími emisemi, výrazně narušit velké části ekosystémů apod.), do venkovské krajiny má importovat velké plošné i liniové stavby technické infrastruktury, na několik desetiletí změnit poměry bydlení a zaměstnávání a zasáhnout přímo nebo nepřímo kulturní památky a archeologická naleziště, tak by se mezi hrozbami pro rozvoj obcí mělo jistě objevit i diskuze o určitém zasažení kvality života a psychologické pohody obyvatel, ať už formou jakéhosi smutku z likvidace krásných a milých věcí nebo obecněji formou deprese z vnuceného zásahu do domovské krajiny. Všechny dotčené lokality jsou venkovské a jako takové mají silnou místní identitu, která navíc ohrožením stavbou HÚ byla v posledních desetiletích ještě posílena. Taková forma bezpráví a určitého zlomení ducha místní společnosti nelze brát na lehkou váhu a může přinést traumata i napříč generacemi. Jak je možné, že autoři studie, kteří jsou sociálními vědci, takovou hrozbu ignorují? ...

Vypracovala Mgr. Adél Kučera, pro obce sdružené v organizaci Platforma proti hlubinnému úložišti.

Státní úřady v současnosti rezignovaly na další možnosti redukce množství a radioaktivity vyhořelého paliva, které by mohly předejít vybudování problematického a nákladného gigantického úložiště.

Potomci musí mít možnost změnit nynější rozhodnutí, proč tedy nevratné uložení pod naše domovy?

Zastupitelstva deseti dotčených obcí odsouhlasila: úložiště radioaktivních odpadů zde nechceme!

Všech deset dotčených obcí na Horažďovicku společně požaduje od MPO a Vlády ČR nápravu: Žádáme zákonodárné instituce o schválení takové verze zákona o řízeních souvisejících s hlubinným úložištěm radioaktivního odpadu, v níž budou zpracovány připomínky o posílení práv samospráv a celková komplexnost celého procesu. Podstatným prvkem musí být souhlasné vyjádření dotčené obce jako nezbytná podmínka pro určení umístění hlubinného úložiště na území dotčené obce.

